

סיפור הפשטידה

מתוך "סיפורי העץ החלול"
מאת א. ב. פיין (1861 - 1937)
ציורים ג'. מ. קונדה



היה זה בזמן שמר אופוסום, מר דביבון ומר עורב השחור חיו בתוך העץ החלול. יום אחד החליט מר עורב להכין מסיבה לציון יום אחד באפריל. הוא אמר זאת למר אופוסום ומר דביבון והם שאלו אותו מיד האם גם הפעם הוא יזמין את מר כלב. מר עורב אמר "לא" והתבייש קצת, כי בפעם הקודמת, כשהזמין את חברו מר כלב, כדי להתבדח, הדברים לא הסתדרו יפה. הוא זכר שניסה אז לשטות בהם ורק יצא מזה כשידו על התחתונה. לכן, כשהם הזכירו לו את מר כלב הוא אמר לעצמו, שהפעם באמת ישטה בהם במסיבה הזו.

אבל הוא עשה את עצמו כנוע מאוד ואמר
שיזמין את מר ג'ק ארנב ומר צב כדי
שתהיה חבורה גדולה ליד השולחן, ושהוא
יכין פשטידת עוף וגם אפיפיות חמות עם
סירופ לקינוח. זה התאים למר אופוסום
ומר דביבון, כי מר עורב היה טבח מעולה
והם שניהם אהבו לאכול טוב.
מר דביבון אמר שהוא יצא מיד להזמין את
מר ג'ק ארנב ומר אופוסום אמר שהוא
ממילא רצה לטייל קצת והוא יעבור ליד
האגם הכחול שם גר מר צב ויגיד לו.
והם הלכו, והשאירו את מר עורב לבדו,
כדי שיוכל להכין את הכל.
הוא הסתובב בינתיים בחדרו וגירד את
ראשו וחשב, ואחר כך ירד במדרגות
למטה ויצא לשמש. ואז קפץ פתאום וצחק
כי נזכר שזה היום האחרון של מרץ ושזה
בדיוק הזמן להכין מסיבה ליום אחד
באפריל ולשטות במר אופוסום ובמר





דביבון בצורה כלשהי, כדי שאחרים יצחקו
ויגידו שזו הבדיחה של השנה הטובה
ביותר. ומיד גם חשב איך לשטות בהם.
הוא לא השתהה זמן רב אלא ניגש מיד
לבישול ולאפייה ותוך זמן קצר הכין שלוש
פשטידות עוף שנראו יפה יותר, מכפי
שנראו פשטידות אי-פעם. ושתיים מהן היו
באמת טובות, כפי שידע להכין מר עורב,
אבל השלישית לא הכילה עוף בכלל, אלה
עלים ומקלות דקים, והדבר הטוב היחיד
בה היה הקרום העליון. היא הייתה
המיועדת למר אופוסום ולמר דביבון,
והאחרת למר ג'ק ארנב ולמר צב.
האחרונה נועדה לו עצמו, ולעוד מישהו
שאולי היה רוצה הוספה.
כשהפשטידות היו מוכנות הוא שם אותן
בשורה על השולחן והלך הנה והנה, הביט
עליהן וצחק לעצמו, וחשב כמה משעשע
יהיה כשמר אופוסום ומר דביבון יחתכו

את הפשטידה שלהם וינסו לאכול את מה שבפנים.

הוא ערך אותן על השולחן כך שידע איזה היא נועדה למי וחוץ מזה, כדי להיות בטוח יותר, חרט אותיות קטנות על הקרום. על המזויפת חרט "א-ד" בשביל מר אופוסום ומר דביבון. על האחרת "ג-צ" בשביל ג'ק ארנב ומר צב. על האחרונה "ע" בשביל עצמו ו"ר" לרזרבה. הוא שם את האותיות בדיוק במרכזי הפשטידות, איפה שעושים את הקישוט, ועוד צייר סביב קווים מפותלים כדי שלא יהיה ניתן להרגיש.

בדיוק כשגמר שמע את מר אופוסום ומר דביבון חוזרים. הוא קרא להם ושאל האם הזמינו את האורחים, ואמר להם להסתכל על הפשטידות שעשה בינתיים.

הם באמת הסתכלו עליהן ואמרו שהן נראות יפה ושמר ג'ק ארנב ומר צב





הרבה, הרבה זמן את "א-ד" ואמר "הו!
כמה מוזר!"

ואז גם מר דביבון הריח אותן ואחרי
שהריח אמר שאכן יש הבדל גדול בין
הפשטידות האלה, ושל אחת מהן ריח

מתלבשים בבגדים היפים ביותר שלהם
ויגיעו בזמן.

ואז אמר מר עורב שהוא יעוף עכשיו
למזווה של מר אדם וייקח שם קצת סירופ
בהשאלה, בזמן שמר אדם אוכל את
ארוחת הצהריים שלו, ושהוא יחזור
לקראת ערב.

הוא הלך ומר אופוסום ומר דביבון נשארו
לבדם. אחרי זמן מה מר אופוסום אמר
שהוא רוצה עוד פעם להביט על
הפשטידות היפות ומר דביבון אמר שגם
הוא רוצה. הם נכנסו למטבח של מר
עורב, עמדו ליד השולחן והסתכלו עליהן
עד שנעשו ממש רעבים. מר אופוסום
ליקק את שפתיו, התקרב והריח את
הפשטידות. ראשית כל הריח את זו
המסומנת "ע-ר" ואמר "הו, כמה יפה
הריח!" אחר כך הריח את זו עם "צ-ג"
ואמר "הו! ממש נהדר". אחר כך הריח

שעמדה זו המסומנת "ע-ר" ואת "ע-ר"
שם בסוף. וכשעשה זאת הוא הרגיש
באותיות שעל הפשטידות, שאותן לא
ראה קודם. ואז הוא בדק את כל
הפשטידות היטב וחשב מה לעשות. בסוף
לקח סכין ישנה חדה, שמר עורב השתמש
בה לחיתוך עוגות, כשהן נדבקו לתבנית.
"הי" אמר מר דביבון "אני מקווה שלא
תחתוך אותן"

"בכל אופן לא תרגיש בכך" ענה מר
אופוסום. הוא שם את הסכין תחת הקרום
של פשטידה "א-ד", הרים אותו בזהירות
ועשה פרצוף חמוץ. מר דביבון בא ואף
הוא עשה פרצוף חמוץ.

ואז הוא הרים את הקרום של פשטידות
"ע-ר" וחיך. שם הוא ראה שתי רגלי עוף
שמן ממש למעלה. מר דביבון לקח רגל
אחת ומר אופוסום לקח שניה, כי, אמרו,
הן ממילא היו מיועדות להם וכדאי להם



קצת עצי, כמו של אחד באפריל. ואז מר
אופוסום נזכר שמחר אכן אחד באפריל.
ועוד הוסיף שלמר עורב בוודאי לא איכפת
איך מסודרות הפשטידות על השולחן והוא
הזיז אותן ושם את הפשטידה "א-ד" איפה

לטעום מהם כבר
עכשיו. ואז
החליפו את
הקרום העליון על
הפשטידות ושמו
את הקרום עם
האותיות "ע-ר"
על הפשטידה
המזויפת. בדיוק
אז שמעו את מר
עורב חוזר
הביתה. מיד הם
גלשו לחדריהם למעלה ונשכבו, כאילו
שישנים חזק.
למחרת בבוקר מר עורב ירד לחדר הגדול
כדי לסדר את השולחן. מר אופוסום ומר
דביבון ירדו מיד אחריו ועזרו לו, ומדי פעם
קרצו עין זה לזה מעל השולחן וחייכו, אך
לא אמרו מילה.



תוך כדי כך הפשטידות הובאו לחדר
וסודרו על השולחן ונראו בדיוק כמו שמר
עורב אפה אותן.
באותו רגע נשמעה דפיקה בדלת ונכנס
מר ג'ק ארנב עם זר גדול של פרחים,
אותם אסף בדרך. הוא לבש את בגד
האביב החדש שלו. בכיס שלו ראו ניר
וידעו שזה שיר חדש להזדמנות המסיבה,
כי מר ג'ק ארנב כותב שירים לכל
הזדמנות ובמיוחד באביב.
מר עורב מיהר והוציא שתי צנצנות
מזכוכית וורודה שקיבל ממר דביבון לרגל
חג כלשהו ושם בהן את הפרחים. הוא גם
שאל את מר ארנב האם בוך גדול בדרך
והאם ראה אולי את מר צב.
מר ג'ק ארנב ענה שבאמת האדמה קצת
לחה ושהוא לא ראה אביב כה רטוב מאז
שמי האגם פרצו ושטפו את גינתו
שמאחורי הבית. הוא אמר שלא ראה את



מר עורב הוא
גאה מאוד
מהבישול שלו
ונעלב אם
האורחים לא
מעריכים זאת.
מר עורב בא
עם מגש מלא
אפיפיות ושם
אותן במרכז
השולחן וכולם

אמרו "איזה אפיפיות נהדרות!" ושאלו
האם הן הוכנו עם חובצה או עם אבקת
אפייה, וגם ביקשו את המתכון. מר עורב
אמר שאין לו מתכון והוא רק לוקח קצת
מזה וקצת מזה ושהאפייה באה לו באופן
טבעי, כמו כתיבת שירים למר ג'ק ארנב.
הוא גם הוסיף שהוא מקווה שמר ג'ק
ארנב לא שכח לכתוב דבר מה לכבוד

מר צב, אבל בדיוק אז נכנס מר צב עם סל
יפה של עלי חסה, אותם קטף בגינה שלו.
אזי מר עורב מיהר למטבח כדי לשים את
האפיפיות לתנור והשאיר את האחרים
יושבים ליד השולחן.

הם ישבו ודיברו בעיקר על מזג האוויר וגם
על מר כלב, שחי עם מר אדם ושאף אחד
מהם לא אהב אותו. ואז אמר מר אופוסום
שהיום הוא אחד באפריל והוא יופתע אם
במסיבה לא תהיה הפתעה כלשהי. מר
צב ומר ג'ק ארנב נעשו סקרנים גדולים
כששמעו את ההערה ורצו מיד לדעת על
מה הוא חושב, איזה מין הפתעה זו יכולה
להיות והאם היא תהיה נחמדה. מר
אופוסום אמר שהוא בטוח שתהיה
נחמדה.

עוד לפני שמר עורב חזר מר אופוסום
לחש למר צב ומר ארנב שכדאי להם
לטעום מהפשטידה וגם לבקש הוספה, כי



המסיבה שלהם. מר ארנב ענה שהוא היה
אמנם עסוק מאוד, אך בכל זאת הספיק
לכתוב כמה שורות ויקריא אותן אם הם
רוצים.

אז הוא הוציא גליל ניר מכיסו, הרכיב את
משקפיו, נעמד וקרא, כשהאחרים
מקשיבים.

"הו חודש מתוק של אפריל
"כשציפורים מתחילים לצייץ
"כשמופיע טל על התלתן
"ודשאים רכים נוצצים!
"הו חודש מתוק של אפריל
"כשאפרוחים בוקעים מביצים
"וכשטעים לטרוף אותם
"בתוך פשטידות יפות.
"הו, חודש מתוק של אפריל
"מלא הפתעות!"

מר ג'ק ארנב ידע שמר עורב מכניס בשר
עוף לתוף הפשטידות שלו וכשהקריא את
השורות האחרונות כולם צחקו ומחאו כף



הפשטידה.

"טעים לטרוף אותם בתוך פשטידות יפות.
הו, חודש מתוק של אפריל מלא
הפתעות!"

הוא ציטט מהשיר של מר ג'ק ארנב,
הזמין את כולם לאכול ובעצמו תקע סכין
לתוך הפשטידה "ע-ר". גם מר ג'ק ארנב
לקח סכין וחתך את הפשטידה "ג-צ"
לשתיים. מר צב הביט עליו בחשש כי נזכר
כי מר אופוסום דיבר על הפתעה כלשהי,

ומר עורב אמר שהוא לא היה יכול לכתוב
טוב יותר אילו בעצמו היה למשורר וכתב
זאת. ומר אופוסום ומר דביבון דפקו על
השולחן ואמרו ביחד "אכן כך! אכן כך!"
הגיע זמן האכילה ומר עורב דחף את
הפשטידה "ג-צ" בין מר צב ומר ג'ק ארנב
וזו המסומנת "א-ד" בין מר אופוסום ומר
דביבון. את זו עם "ע-ר" שם לפני המושב
שלו, כי כמובן לא חשד לרגע שמר
אופוסום החליף את הקרום שעל



אך כשמר ג'ק ארנב שם על הצלחת שלו
מחצית פשטידה מעשנת, עם הרוטב
הנשפך ממנה, הוא שכח על הכל.
מר אופוסום לא חילק את הפשטידה מיד
אבל חתך אותה זמן רב ותוך כדי כך דיבר
איך נהוג היה לשטות ביום אחד באפריל,
ושהוא יודע על תעלולים נהדרים באותו
יום וגם על כאלה שניסו לשטות באחרים.
הוא גם צחק קצת וניסר בסכין, כי אמר
שפגע כנראה בעצם. באותו הזמן מר
עורב התאפק בקושי מצחוק, כי בטוח היה
שמר אופוסום מנסר איזה מקל. אבל כדי
שלא יחשדו בו הוא הפסיק להסתכל על
מר אופוסום אלה ניגש לחתוך את
הפשטידה שלו. הוא חייך וחתך רגע אחד
ופתאום לא רצה כבר לחייך יותר, כי פתח
חור בקרום של הפשטידה "ע-ר" ושם
ראה והריח משהו שגרם לו בחילה.
הוא הסתכל שוב על הצלחת של מר



אני בטוח שלא
תדעו איך
הרגיש מר עורב
אלא אם תתקלו
במצב כזה
בעצמכם.
תחילה נעשה לו
חם, אחר כך
נעשה לו קר
וזיעה התחילה
להופיע בטיפות

לאורך המקור שלו. הוא התחיל לאכול את
הקרום ואבל אז חשש שאם יאכל את
הקרום האחרים יראו מה יש בפנים. אז
הכניס פנימה מזלג, גלגל עלה עם רוטב,
התחיל ללעוס אותו וניסה לבלוע, עד
שדמעות זלגו מעיניו. ורק שמח שאף אחד
לא הביט עליו, כי כולם היו עסוקים
באכילת הפשטידות הטעימות. תוך כדי

אופוסום ומה שראה שם גרם לו עוד
בחילה. כי על הצלחת של מר אופוסום
מונח היה חצי של פשטידת "א-ד" ומר
עורב ראה במבט ראשון שזו פשטידת עוף
הטובה ביותר שנאפתה אי-פעם.
גם למר דביבון הייתה חתיכת פשטידה
יפה על הצלחת והוא שיבח אותה מאוד,
וכך עשה גם מר ג'ק ארנב ומר צב, וכולם
אמרו שמר עורב הוא הטבח הטוב ביותר
בכל היער.

מר עורב מסכן! עוד לא ראיתם מישהו
שנראה כה מבוהל ואומלל כמוהו. הוא
חשב שעשה טעות איומה בסימון
הפשטידות, ועכשיו הוא נאלץ לאכול את
התערובת האיומה של עלים ומקלות
שמילאה את הפשטידה "ע-ר". הוא לא
חשב אף פעם שזה מר אופוסום שהחליף
את הקרום, וגם אילו חשב כך, לא היה
מרגיש טוב יותר.

אכילה אמר מר אופוסום שהוא אוהב את
ההפתעות של מר עורב, כי הוא תמיד
מפתיע אותם עם אוכל טוב יותר
מהמצופה.

ואז מר אופוסום התחיל לספר איך מר
עורב שמר עליהם כשהשלג כיסה את
ביתם והוא אפה להם לחם מיוחד ותבשיל
עופות, ולא רצה לגלות מאין השיג את

החומרים, ואולי
עכשיו הוא יהיה
מוכן לגלות זאת.
ואז כולם
הסתכלו על מר
עורב וביקשו
שיספר להם את
הסוד, וכשראו
שהוא לא אוכל
את הפשטידה
שלו אמרו שלא



ידאג, כי בוודאי יש עוד. מר עורב אמר
בקול חלוש שכאשר הוא מבשל, הוא
בעצמו לא אוכל הרבה, והוסיף גם
שהפעם גם יסתפק באפיפית עם קצת
סירופ, כי ממילא הוא לא מרגיש היום
טוב.

הוא דחף הצדה את הפשטידה "ע-ר"
ואכל אפיפית והרגיש כבר קצת יותר טוב.
אבל אז מר צב גמר את המנה שלו ונזכר
שמר אופוסום הזכיר לו לבקש הוספה,
ולכן אמר שאולי ייקח חתיכה מהפשטידה
הטובה ההיא, רק חתיכה קטנה, רק כדי
להחזיק את הקודמת בבטן. גם מר ארנב
אמר שהיה רוצה עוד חתיכה קטנה, וגם
מר דביבון ומר אופוסום אמרו שברצון היו
אוכלים עוד מהפשטידה הטובה.

מר עורב הבין שרק שתי אפשרויות נותרו
לו, או להתעלף או לצעוק "אש!" ואחרי
שניית מחשבה התגלגל לרצפה והתעלף.



לא כדאי, כי
הפשטידה
תהיה עכשיו
כבר קרה,
ועדיף שיאכלו
את האפיפיות
עם סירופ. מר
ג'ק ארנב אמר
שגם הוא חושב
כך ומר
אופוסום,
שהתחיל כבר

לרחם על מר עורב, אמר אותו הדבר, וכך
גם אמרו האחרים.

אז מר עורב הרגיש כבר טוב יותר וכולם
ירדו שוב למטה ואכלו את האפיפיות עם
סירופ, שבאמת היו טעימות מאוד.

אמנם מר ג'ק ארנב אמר שהוא מריח
משהו מוזר בחדר, אבל מר דביבון אמר

זה כמובן הפסיק את סעודה. מר ג'ק
ארנב ומר צב קפצו מבוהלים ומר דביבון
ומר אופוסום הראו את עצמם כאילו
מבוהלים. כולם רצו למר עורב, הרימו
אותו, הביאו לחדרו ושמו במיטה. מר
דביבון הביא לו מים ומר ג'ק ארנב נפנף
מעל בכפותיו ומר צב פתח את החזייה
שלו כדי שיוכל לנשום טוב יותר, ומר
אופוסום רק עמד ונתן הוראות וגם הוסיף
שכדאי אולי לשים למר עורב תחבושת
חרדל חמה על חזה. אבל כשאמר זאת,
מר עורב פתח קצת את עיניו ושאל איפה
הוא, ואמר שכנראה התעלף, כי אינו זוכר
מאומה.

מר אופוסום קרץ למר דביבון ואמר שאכן
מר עורב שכח לתת לאורחים הוספת
פשטידה, אבל הוא חושב שמר צב ומר
ג'ק ארנב יוכלו לחזור ולקחת מהפשטידה
הנותרת בעצמם. מר עורב אמר אז שזה

שזה כנראה מר אדם עם מר כלב
ששורפים עלים יבשים מהסתיו, והוא
התחיל לנאום כאילו בתשובה לשירו של
מר ג'ק ארנב. הוא אמר כמה יפה מצדו
של מר עורב להכין ארוחה טובה כזו
וכולם קראו "אכן כך! אכן כך!" פרט למר
עורב שהביט על הצלחת שלו ורק הרהר
והרהר.

אחרי זמן מה מר צב ומר ג'ק ארנב נפרדו
והלכו הביתה ומר עורב מיהר אל השולחן
ורצה לקחת את הפשטידה "ע-ר"
האומללה שלו. אלא שאז מר אופוסום ומר
דביבון עצרו אותו ואמרו שהם רוצים
לטעום ממנה, כי הרי זו הפשטידה
שנועדה להם.

באותו הרגע הבין מר עורב מה קרה,
ושכך שיטו בו לרגל אחד באפריל. הוא
עמד רגע, הביט תחילה על מר דביבון ועל
מר אופוסום, ואחר כך ניגש לחלון וזרק

את הפשטידה לתוך השיחים, לשם היא
הייתה שייכת. מר דביבון עמד מצד אחד
ומר אופוסום מצד שני והם ראו איך היא
מתגלגלת ונופלת שם, בלי שאמרו דבר.